
Kyrkomötet
Kyrkorättsnämndens yttrande 2019:3y

Ändringar i kyrkoordningen m.m.

Kyrkorättsnämndens yttrande över kyrkostyrelsens skrivelse 2019:4 Ändringar i kyrkoordningen m.m., avsnitt 3 Vissa frågor om biskopsval, avsnitt 4 Direkta val, avsnitt 5 Beslutsfattande på distans och avsnitt 6 Övriga rättelser

De förslag som kyrkostyrelsen lägger fram i avsnittet om biskopsval har Kyrkorättsnämnden utifrån sitt uppdrag inga egentliga invändningar mot. Nämnden vill dock peka på att det är möjligt att göra en annan reglering om man för en person som har valts till biskop utan att vara präst vill ha kvar ordningen med prästexamen i likhet med vad som annars gäller vid prästvigning. En möjlighet är att göra ett tillägg i 31 kap. 6 § kyrkoordningen med innebörden att den som har valts till biskop i ett stift får provas i prästexamen trots att villkoren i paragrafens första stycke inte är uppfyllda.

Beträffande förslagen om beslutsfattande på distans noterar Kyrkorättsnämnden att bestämmelserna om att kyrkofullmäktiges och stiftsfullmäktiges sammanträden är offentliga blir av betydelse för hur de tekniska lösningarna utformas.

I övrigt har Kyrkorättsnämnden inget att erinra mot de föreslagna ändringarna i kyrkoordningen.

Uppsala den 2 september 2019

På Kyrkorättsnämndens vägnar

Britas Lennart Eriksson, ordförande

Gunnar Edqvist, sekreterare

Närvarande ledamöter: Britas Lennart Eriksson, ordförande, Stig Eriksson, Mattias Benke, Bengt Kjellgren, Manilla Bergström, Anna-Lena Järvstrand och Mats Törnered.

Biskop Eva Nordung Byström har deltagit i nämndens överläggningar.

Reservation

Inte heller jag har några egentliga invändningar mot förslagen som gäller biskopsval om än jag hade föredragit att andra stycket i 31 kap. 5 § kyrkoordningen gjordes beroende av lagakraftvunnet biskopsval istället för bevis om utnämning.

Däremot reserverar jag mig mot den föreslagna möjligheten till annan reglering innebärande att den som valts till biskop får provas i prästexamen. I likhet med kyrkostyrelsen finner jag det inte lämpligt att kravet på prästvigning ska föregås av godkänd prästexamen. Det framstår som både olämpligt och orimligt att domkapitlet ska göra en dylik prövning, en slags överprövning av stiftets val av biskop. Det måste dessutom kunna förutsättas att den biskop som ska utföra prästvigningen ifråga tar sitt ansvar och vägrar att viga någon som inte anses lämplig, men förhoppningsvis har den person

som stiftet valt sådana förutsättningar som erfordras för att vigas, inte bara till biskop utan även till präst.

Anna-Lena Järvstrand